

Redactiunea

se află în
Strat'a trăgătoriului
(Lövész-utca), Nr. 5.

Scrișorile nefrancate nu se primescă decât numai de la corespondenții regari ai „Federatiunii.” Scrișori anonimi nu se publică. Articlii trimisi și republished se vor arde și numai la cerere expresa se returnă.

Cernauti. 11. Fauru. 1874.

Baronul Eudossiu Hurmuzache, capitanul Bucovinei, illustrul patriot Romau, a repausat eri. Tierr'a intregală plange cu profunda tristare.

Societatea literară română.

Acesta perdere lăsa în adeveru unu golu cu atât mai mare, cu cătu răpesce întregei naționalități unu bunu Romanu și unu barbatu din cei mai distinsi. Elu era rămura acellei clasice familie Hurmuzache, flore a Bucovinei, remasitia fănică a vechielor familie românesci din acesta nefericita provinția romana. Eudossiu Hurmuzache a ocupat functiunile celor mai înalte, atât în Bucovina cătu și la Viena, folosindu-se totu-dea ună de înaltă sa poziție spre a-si servi compatriotii. Elu era doctoru în dreptu, a fostu președinte alu ditei din Bucovina, guvernatoru alu Bucovinei, Senatoru în Camer'a inalta de la Viena, membru alu societății academice romane, culegetoru neobositu de documente originale relative la România de prin archivele publice și secrete ale Europei si, mai presus de tote, bunu Romanu și stelpu alu naționalități salte in Bucovina.

Ori-ce Romanu va plange dăa perderea lui, si lu va pastră cu sănătia in amintire, ca unu modelu demnu de imitatu. d., „Rom.”

Semne ominose.

Calletoiri'a imperatului Franciscu Iosifu, la Petropole, fu commentata de tota press'a europeana ca garanția pacii, de si nu eterne, precum se exprimă domnitorii in tractatele loru, dar celu pucinu pre căti-va anni inainte si acesta pentru că tota lumea este petrunsa de necesitatea sustinerii pacii, de care mele popore au neaperația trebuintia, parte spre a se reculege dupa marile desastre ce au induratu, precum Francia si Ostrungari'a, parte spre a se poté consolidă, precum Italia si Prussia, era tote statele cele mice spre a se poté desvoltă inaintandu pre callea progresului si a civilisatiunii. Să nu ne mirăm dăa, daca diaristică europeana, conscia missiunii salte, considerandu pacea preste totu, ca celu mai mare bunu alu omenimeti si petruasa de necessitatea sustinerii pacii, intru imprejurările actuali, insocu cu dulei sunete de pace calletoiri'a imperatului Ostrungariei la Petropole. Se pare inse că există omeni si chiar state, cari nu dorescu pacea, d'in contra staruescă a se folosi bine de situatiunea creata prin ultimulu resbellu; si a se folosi pana inca este timpu, pana candu reculegerea Franciei nu s'a complinitu si pana candu alliantiele nu s'a schimbătu. — Se intellege de sine, că între aceste state primulu locu occupa Prussia, numai d'ins'a poté avé interesulu d'a incercă Europa in noue resbelle, ba, de vre a pastră spoliele d'in resbellulu trecutu, trebuie să grăbesca a-si assecură possessiunea loru. Să nu ne mirăm

dara, daca intre sunetele de pace alle diaristicăi europene venă a se ammestecă unu discantu, ce turbură tota armonia. Cărătură betranei babe de August'a („Augsb. allg. Zeitung”) alungă tote illușunile, nemicii speranție, precum gerulu supraventu pre neasceptate secca si nemicesce granele in germinatiune si florile impuite într'o mandra dă de Maiu.

Dăriu nemtieșeu de August'a Vindelicilor este organu de confidintia alu Dlui Bismarck, care adese ori face revellatiunile salte pre acesta calie indirecta. Romanii inca avura occasiune a cunoscere relatiunile de intimitate alle acestui dăriu, cu persone innalte. „Augs. allg. Z.” chiaru d'in incidentele caletoriei imperatului Franciseu Iosifu la Curtea de Petropole, si-au luatu tem'a de studie profunde a supr'a cestiunie orientali, spre a demuștră că Austro-Ungari'a nu are alta missiune decât numai ca unu satellitu fără de vointia a-si face cursulu de rotatiune in giurulu comunici politice orientale russo-nemtieșci. Ba mai multu, că Ostrunguri'a in fapta nu este alta, decât unu obiectu de impartire bine pregătitu pentru cele doue poteri nordice, ceea ce inse nu eschide ca cu occasiunea acestui procesu de tabla rasa, cătă bucature succulinti, să cadă si folliticilor pitici cu gur'a mare de la Dunarea inferiore, — precum numesce, — in extrem'a sa turbare de superare si essacerbare, — dăriu „Pester Lloyd” pre Romani'a si Serbi'a. — Scurtu că monarhia ostrunguresca trebue să se bucure, daca d'in gratia Prusiei si Russiei mai există inca pre unu timpu, deci nu potă alta, decât necondițiunatu să urmedie direcție semnata intru intellegerem commună de la Berlinu si Petropole. Acesta direcție inse, observa „Augsb. allg. Z.” abia are să fia sustinerea Turciei, ci este mai vertosu pregatirea drumului ce are să duca la resolvarea cestiunii orientali in interesulu civilisatiunii europene si alu moralei; inse sub acesta civilisatiune europena numită foia intellegeră „inaintarea Russiei spre estu si definitiv'a resolvare a cestiunii germane in terile de la Dunarea de susu.”

Organu'lui Andrassy, care de unu tempu incoce conduce cu atât'a intelleptiune si cu asi'e bunu successu politică esterna a Ostrunguriei, incătu noi cari tiemtu asi'e de tare la existenția Austriei, nu potem decât să i gratulăm, — organulu acestui vestită barbatu, „P. Lloyd” nice că ar fi bagat in seama enunciatiunile temerarie si bătătorie la ochi alle foie de August'a, daca elle din intemplare nu s'ar pară a sta in legatura cu una correspundintia a „Gazetei de Francfurt” in care se assecură, că principale Bismarck inca in lun'a lui Septembra an. tr. si-ar fi datu consentimentul la largirea confinielor Italiei pre contul Ostrunguriei, si daca pre de alta parte nu s'ar asseră, că „unu impiegatu alu imperiului german in Pest'a” ar propagă reșcol'a slavilor de sudu cu scopu, d'a fundă sub domn'a lui Hohenzollern din Romani'a unu imperiu alu slavilor de sudu.

Cu tote aceste inse numitulu organu, de si ica notitia de aceste descoperiri, totu-si nu se affla indemnătu a-si perde cumpetulu din motivu, că Germania si Russi'a ar fi datu déjà manile si ar fi decretat a salută pre biet'a

Ostrunguri'a cu spad'a pre dupa capu. „Pester-Lloyd” crede, si noi suntem de departe d'a-lu conturbă in credința sa, că Bismarck nu potă să aiba decât eugete curate si semiteminte de sympathia facia de Ostrunguri'a, si pentru aceea si acceptă ca aceste faime sfafetorie de grigi să se desminta cătu mai currendu din partea Germaniei. Inse afara de acesta inspiratorii lui „P. Lloyd” nu credu ca cu privire la cestiuniea orientale să se pota aduce vre-o data in armonia interesele russesci cu cele germane, că-ci pre eandu unele sunt de natura curatul „nationale,” pre atunci cele-lalte au una missiune numai „civilisatorică”; si-apoi să nu se perda din vedere, că celu ce ar voi să incepe una actiune in Orientu, ori-si ce scopu ar avea acea actiune, acelua-a trebue să scie, că tunurile russesci le va affla totu-de-un'a intorse in contr'a sa. Luanu apoi lucrul din alta lature, tota lumea scie, că Germania — totu dupa parerea lui „P. Lloyd” — pana nu-si va inchia socotele cu apusulu, are inca mare trebuintia de Ostrunguri'a, că-ce numai asi'e va potă să-si pastredie fără grige successele actiunilor colosali ce le-a desvoltat in părtele apusului.

Dupa aceste premissă politicosulu „P. Lloyd” conchide, că este chiar ridiculosu a vorbi astă-dă de una „cestiune germană” in terile de la Dunarea de susu, si totu-o data a admittē possibilitatea unei actiuni armonice din partea panslavismului si a pangermanismului, a acestoru estreme essagerate; si-apoi ceea ce pune verfu la tote, a trece preste Ostrunguri'a de astă-dă (lueru mare) ca pre stu una gramada de ruine batuta de totu tempestătile. Inse de si appuca a dechiară aceste enunciatiuni de productu monstruosu alu unei fantăsi prea infocate, totu-si nu le potu trece ca vederea, că-ce in totu casulu ele dău una admonitiune destiulu de respicata, cumca consolidarea referintelor interne alle monarchiei n'a incetat a fi una conditiune de vietă atâtă pentru Austria cătu si pentru Ungaria.

In punctul din urma ne unim si noi cu domnii de la „P. Lloyd,” inse consolidarea referintelor interne alle monarchiei se potă efectua sau prin egal'a indreptătire a toturor poporilor ce cadu in cadrul acestei monarchie, sau prin eliminarea si sterpirea elementelor eterogene, — alta alternativa nu există. Esperintile de pana acum ni arreta inse, că domnii cari dirigă destinele acestei monarchie, de egal'a indreptătire nu vreau să scia, era a elimină, sterpi sau acclimatată nu sunt in stare, — si nice nu e lucru asi'e usor, — pentru aceea intrebămu pre dd. de la „P. Lloyd” că unu assemene statu mai are ellu ore ratiune d'a există?

Ca pendinte la acesta intempinare, pucinu curtenitorie, se potă consideră si faim'a, respandita in dillele aceste, atâtă prin dăriile straine, cătu si celle române d'in Bucuresci, despre intentiunea de abdicare a domnitorului Romaniei Carlu I si redicarea pre tronu a fratei lui său Fridericu. Curiosa coincidintă: revellatiunile dăriului de August'a si faim'a despre schimbarea in Bucuresci, de n'ar fi luate numai d'in ventu, său arruncate in publicitate numai cu intentiunea de a mistifica, s'ar completă, s'ar splică un'a prin alta, inse nu po-

Pretiula de Prenumeratii:
Pre trei lune 3 fl. v. a.
Pre sieste lune 5 „ „ „
Pre anul intregu 10 „ „ „

Pentru România:
Pre an. intregu 30 Fr. = 30 Lei n.
Pre 6 lune 16 „ = 16 „ „
Pre 3 — 8 „ = 8 „ „

Pentru Insertium:
10 cr. de linia, si 30 cr. tacă timbră
pentru fiecare publicație separata. In locul deschis 20 cr. de linia.
Unu exemplar costă 10 cr.

FEDERATIUNEA

Diurnal politico, literario, commercial si economico.

Appare Joi-a si Dominec'a.

temu da credemntu neci revellatiunii loru diariului de August'a, neci faim'e de la Bucuresci, pentru că diplomația nu buccina inainte in lumea largă planurile sale si cu atâtă mai pucinu planuri de atâtă importanță. Cătu pentru faim'a de abdicare Monitorul oficial alu Romaniei au si grabită a o desminti in terminii urm. „aceste faime absurdă nu potu fi decâtă effectul unor manopere ilioiale, d'in partea acelora-a, caror-a displace stabilitatea ce o vedu intarindu-se d'in dă in dă mai multu pre territoriul romanu si cari sunt desperati d'in cau'a prea sincerilor legăture de affectiune ce există in tre națiune si suveranul său.“ Mane, poimane potem să ne acceptăm si la desmintirea revelatiunilor dăriului de August'a, cu tote acestea ambele incidente voru servi inca cătu va timpu dăriilor ca obiectu de discussiune, comentarii, etc. Lumea dice: de unde nu e focu nu esse fum. Apoi relativ la faim'a de abdicare, motivarea desmintirii nu se va consideră de plauabilă, pentru că stabilitatea nu este de felu ammenintata candu successoriul este d'in aceea-si familia si se intronează prin vointă națiunei; asemene si alu doile motivu se pare a fi numai una frasă retorica, pentru că legăturele de affectiune in casulu prezintă nu se alteria de felu. Credibilitatea omenescă va gasi destul arguminte pentru probabilitatea faimei, asiă d. e. impregiu-rarea că Carlu I. nu are descendinția barbașca; era de alta parte se știa, că insoratorea lui desplacă Romanilor, cari sperau că domnitorul loru să va aliă cu una familia domnitoria. Tete aceste si alte planuri, daca sunt, mai cu inlesnire se potu realiză prin frate-său inca june. Deci la Bucuresci credibilitatea omenilor, ce invertescu planuri mari, cu tenacitate va imbracișă faim'a si desmintirea Monitorului voru fi considerate ca unu supterfugiu, mai alesu după ce faim'a abdicării se pare a fi fostu unu secretu ce n'au mai potutu cerculă sub sigillulu officiale, că-ci dăriul „Romanulu” publică epistolă confidentială a unui directoru de prefectura (ruditul cu ministrul presedinte alu Romaniei) către siefulu său, caruia in tre altele i-descopere secretulu abdicării. Adeverat este că Dl primu-ministru desminti prin Monitorul faim'a, dar publicul va sta la indoiala: ore ministrul au desmintit pre nepotu-scu, ori aces-ta pre domnul unchiu? N'avemu să spunem, că noi nu dămu neci unu credimentu acelor faime, celu pucoiu nu in formă in care se respandă, era planurile cele mari semena cu easilu d'in fantana ce vediuss Ciganul la lumen'a lunei. Nu de la Teutoni poate să provină binele pentru Români. Timeo Danaos et dona ferentes.

B.-Pest'a, 2 Jan. 14 Fauru 1874.

Repriviri assupr'a Ungariei in cesti 6. anni de viația constituțională!

Sunt 6 anni espirati de candu cumnatitii intre sine pre basea dreptului istoricu, nemtii si ungurii, au imparățu imperiului austriacu, luandu-si fia-care partea sea ca proprietate eschisiva.

Prin actul de impartire si articolul de impossessionare d'in anul 1867, devenira nemtii si ungurii stapani preste celor-alalte popore alle imperiului, si in-

ceputa a guvernă cu ajutoriulu falselor interpretatiuni, desfintiandu foră inducăre tote garantiele sanctionate în favoarea acestor popore. Astu-fel maghiarii guvernatorii nostri introdusseră în acești 6 anni de trista memoria una constituție ambigă și intunecosă multă mindu-se a crea cu predilectione una summa de legi preținse fundamentale de statu, cari in reportu cu majoritatea poporilor și a naționalităților se aplică și interpretă purure in interesulu celoru de la potere.

Guvernul maghiar — in cesti 6 anni se apropiă mai multu celoru-a din tierrelle supuse despotismului de către celoru-a din tierrelle libere și constitutio-nale; pentru ca a fostu condusse și pre-occupat numai de interesulu unor-a și neci de către de celu generale său allu toturor-a ce facu parte din acestu statu numită constitutionalu. Articlii de legi addussi sub acestu guvern și special-minte: Articolul XLIII., XLIV. din 1868, și XLII. din 1871, demuestra pa-na la evidenția că in statulu Ungaricu in acești 6 anni de vicia constitutionale au fostu assecurata essercerea drepturi-lor politice numai unui micu numeru din majoritatea preponderante a popo-reloru.

Consecintă este: că acestu numeru micu pentru a se potă tine la potere au fostu necessitată a sacrifică interesele generale celoru particularie; au fostu necessitată acrea neincetată multime de officie spre a-si inrolă argatii. Numerul acestor-a trece apoi preste 40,000 mii, frumosa armata acestă, care se sustine cu mari sacrifice din bugetulu statului, a carui lacune deca nu se mai potu astupă trebue să alege pre la toti bancharii Europei spre a-si potă menajă inrolatii săi ce trece de buni patrio-ti și omeni ai ordinei.

Missiunea ce li este incredintiata acestor pretinsi „buni patrioti“ stă in aceea: ca să strige — in adunări publice ori private, in tribunale, ori la banchete, pre strade ori in cafenele — că apartiene partidei ce guvernedia.

Totu d'in poftă de domnire si aderintia la budgetulu statului urmara in acești 6 ani si desele transițiuni, intre cari locul celu de antanu l' occupa transițiunile in done rondu a justitiei si administra-tiunei, si totu-si nu suntemu organizati neci in un'a, ci suntemu proveduti numai cu unu numeru mai considerabile de individi ce amiroa a „Bezirkeri“ din timpurile feroci absolutistice.

Dara nice nu putem fi altu felu organizati, pentru că legile in vigore diferescu ele intre sine. Acestea legi

nefiindu uniforme, singuru prin diver-ginti'a loru se abatu de la ideea ce pre-supune consolidarea unui statu. In justiția ungariei domnescu articlii no-vellari, Tripartitul si Decretele regi-lor de la 1517, era in a Transilvaniei codicele civile si penale austriacu si diversele patente; in Ungaria delictele politice se subsume altu felu, era in Transilvani'a veniu invecinate cu cri-mele ordinare; si ce e mai multu codi-cele penale in Transilvani'a nu suffere langa sine legea municipale din 1870.

Azi stămu in justitia: era ce pri-vesce administratiunea, se considerămu numai Transilvani'a si vomu vedé, că singura acesta tierra e divisa in doue si mai multe statulete mice; comita-te, districtele si scaunele secuiesci sunt in summum organisate dupa legea mu-nicipale din 1870., inse tote aceste in parte fia care dupa statutele sale locale; era fundulu regiu seu „Sachsenland“ le pune coron'a pastranu inca vechiele reminiscintie alle tempului feudal, fiindu-i municipiele eschisivu organizate dupa „Statuta jurium municipalium Saxonum in Transsylvania“ approbată de principale Stefanu Báthori la an. 1583. — Poftim...!

Nemicu dara mai probatu decâtă că originismulu nostru de statu nu poate să se consolidedie. Justitia si admini-stratiunea nu potu fi ceea ce ar trebui să fie.

Deci in acestea jace răelu, de popo-rele său cetățianii statului pre dreptu ori nedreptu au trebuitu să suffere in acești 6 anni de vicia constitutionale; commerciul si industri'a să fia innadu-săte, creditul sguduitu; coscarile si troscurile financiale la ordinea dillei si tierranul să nu-si mai pota suportă sarcinele publice, cari intreiu venitul curatul allu pamentului si allu produc-telor salte.

In ori ce tierra constitutionale im-bunetătirile se facu de către corporile legiuitorie, inse in statulu maghiar si acestu-a, in decursulu acestor 6 anni, nu si-a pre batutu capulu cu im buneta-tiri generale, pentru că, singuru ellu, nefiindu liber'a espressiune a tierrei si pentru că singuru acestu corpu au fostu compusu dupa doue legi eterogene aziă a nesuitu numai la sustinerea numerului celui micu la potere.

Astu-fel e prea naturale si prea invederata cau'a pentru — ce nu s'a potutu realiză im bunetătirile funda-mentale si prin elle fericirea commună. Dara cum sar' si potă dobandi? candu in statulu maghiar majoritatea popo-reloru este eschisă de a-si potă manife-

stă vointă sa; apoi in statele poliglote essendu interesele toturor-a toti interesa-tii au să decida asupr'a loru.

Aci este dreptul! Aci e ga-litatea politica! A lassá afora din essercerea acestui dreptu una parte multă său mai pucinu insemnata din una na-tiune, este nedreptate, appesare, este a dechiără resbellu propassfrei si desvol-tarei acestei națiuni.

De sine se intellege că essercendu-se in statulu maghiar drepturile politice numai de numerulu celu micu, asiă pentru mantienerea lui la carma, au fostu acestu-a quasi necessitată a provoca abusurile, immoralitatea si corrup-tiunea.

De aci provine că alegatoriul la alegerile pentru corpulu legiuitoriu vin-de mai antanu votulu său, apoi cauta a cumpără altele ca să le revindia cu beneficiu, era alesii la rondulu loru pentru a se regressă, cauta a face parte in corpulu legiuitoriu din aceea partidă, care e in stare a le plăti mai bine votu-riile prin căte o demnitate personale petrecuta in bugetu sub rubric'a de ono-rariu, salariu său subvențiune: Cu unu cuventu nesuescu numai la egalitatea bugetului si la drept'a repartitiune de officia fia chiaru civilă ori basericesci totu un'a.

Ecca adeverat'a icona a situatiunei interne in acești 6 anni de vicia consti-tutiunale.

Ecca fructele constitutiunalismului maghiar, care pre dă ce merge devinu-tu mai putredie si binele moralu allu societății totu mai tare clatinat, pentru că de sine se intellege că binele moralu si fericirea commună numai in acelui statu pot să există unde organiza-tiunea internă maneca din cellele trei puncte ce sustine sciunția politica: Ordinea: a: foră care nu este libertate; Liberta-te: a: foră care ordinea nu e alta de către sclavia organisata; si Egalitatea a: drepturilor: foră care ordinea si libertatea există numai in folosulu unui micu numeru.

Astu felu, precătu timpu, va lipsi din constitutiunea maghiara acesta esen-tia a organiza-tiunei politice, pona atunci purure se va da de golu si mineiuna acea affirmatiune că Ungaria este unu statu addeverată constitutionale si de-vine si mai ridiculosa dicătorea „extra hu-gariam non est vita!“

Acum e la rondulu său să privim si majoritatea poporeloru din statulu maghiar si special-minte pre romani: să vedem, nu cum-va dau si ei ore care contingent de argati pentru mantienerea minoritatii la carm'a statului? Si

deca dău, atunci condusse sunt acești de binele comunu, de interesulu gen-rale si de dorintă de a-si vedé con-stituționalii progressandu naționalminte: sunt condusse numai de interesele la-egoistice si scopuri particulaře?

La acesta intrebare mai nainte spune parerea nostra, lassāmu să spundia unele passage pré caracteristi apparute in dñarul maghiar „Hon“ N 286. din 1873. sub numirea: „Pro-gramm'a politica a prelatilor romană“

Acesta o facem cu atât mai ve-tosu, că-ci deca cele ce urmedia le a-dice de la noi, atunci ni s'ar arruncă suspiciōnămu; fiindu inse acestea dis-de acei-a, caror-a omenii nostri le face servitie, asiă elle provinu din isvorul competente si astu felu se va convinci orii cine, că de unde si de candu datează desbinarea romanilor urmata la anul 1865. si special-minte 1867.

Ecca ce dice „Hon“

„Cu introducerea constituției maghiară Mitropolitul Sînuliu au protestat contra uniunii, pretindând că i-ferintele Transilvaniei, să se reguleze pe baza legilor addusse in Sabiu, si că totu ramurile publice administrative de sta-să fia si limb'a romana cu acelle-si drepti investita ca cea maghiara.“ „Mitropolitul din Sabiu Sîagun'a s'au abatu de la aceste pareri alle Mitropolitului din Blasius, si renuntiandu la autonomia Tra-silvaniei si la conclușele addusse in Sabiu-i-a successu prin influență sa a crea pe-tu activiștilor, care are programu g-vernamentele.“

„Astufel dupa mortea acestor Mitropoliti partidele loru passivista si activa inca totu sustau si lucrea.“

„Că Mitropolitul actuale Dr. Vance din Blasius este omu guvernamental pre-nunciato dovedesc impregurarea, că cu o casiunea alegorilor trecute nu numai a collucratu pentru partid'a guvernamentală dăra pentru castigarea romanilor au cor-ferit multă la timpulu seu in Clusiu i-ministrul-presedinte Lonyai, si nu fi-succesu.“

„Mitropolitul din Sabiu Procopiu Iva-soviciu dupa cum probedia „T. R.“ a adoptat program'a activiștilor si e pre-nunciato guvernamentalu, dăra afora din acesta inca in Aradu au collucratu pen-scopurile guvernului;“

„Dupa acestei doi mitropoliti occupa-locul celu din antăiu episcopulu din Urbe-mare Ioane Olteanu, care preste totu cunoscute ca professedia principale guver-nului. Cine să nu-si adduca aminte de fa-mosele circularie ce a datu cu occasiune-

FOISIOR'A.

Toderica.

(Poveste.)*

Eu nu sum de cindu povestile sum de cindu se potcovă pu-recellu cu nouă-dieci si nouă oca feru la unu pecioru si totu i para ca-i usioru s. c. l.

Prologul povestitoru.

Precandu traiā Statu-palma, Barba-cotu, si in Academi'a din podulu Iliei da lec-tiuni vestiții descali Pacala si Pepele, era in Lassi unu tineru boerinasu cu numele Toderica, frumosu si bunu la anima, dar desfrenată cătu se potă, pentru că i erau drage cărtile, vinul si femeile. Nu se spoveduisse de cindu eră, si se ducea la bese-rica numai ca să veda pre celle frumosielle. Era dar s'a intemplată că Toderica, dupa ce saraci in cărti pre duoi-spre-dicea coco-nasi, cari de desperatiune se facura voinici de codru si morira cu cinste in iarmarocu, prapadi si ellu, cătu ai bate in palme, totu ce castigasse si moscenirea de la tata-seu pre de-asupr'a, afara de una mica razesfa înfieratul Hertii, unde se duse să-si ascunda pecatele si ticalosf'a. Trei anni erau acum de cindu traiā in singureitate, dñu'a amblan-

la venat si ser'a jocandu stos cu vatafulu lui si facundu pasiansu, candu intr'un'a din dille de abia intrașe acasa cu torb'a plina, că-ci avusse norocu in dñ'a aceea, cătă Domnul nostru impreuna cu sanctii Apostoli au venit, si batendu la usia l'au in-trebătă de e bucurosu d' ospeti. Toderica care, precum am spusu, era bunu la anima, se bucură că-i venira musafiri tocmai candu avea cu ce să-i ospetă; si astă indată i pofti in casa si poruncă de mesa, rogandu-se de ertare, daca nu-i va potă ospetă cum se cuvine unoru porsonе ca domnilor, fiindu-i fără veste visită acestă.

Domnul nostru ridindu de mintiun'a lui Toderica: Ne vomu multiimi cu ceea ce ai, i-au dăsu, numai bucatele să fia ga-tă mai de vreme, pentru că domniei-săle i este a mancă, au adaușu, arretandu pre st. Petru. Apostolulu sugendu unu pocălu strigă că inca de la nuntă din Can'a nu beusse asié vinu minunatu, si pofti pre gasda să-lu cerce. Toderica, care tote aceste le lăua de complimente, si-implu paharulu, dar remassee cu gur'a cascata candu se incredintă, că cu adeverată assemenea vinu bunu nu beusse de cindu era. Cunoscându deci, din minu-nea acestă si din vorb'a Apostolului infacișierea Mantuitorului, se scolă indată de la mesa ca unu nevrednicu de a mancă in as-semene compania santa, dar Domnul i po-runci să siedă la mesa si trebui să asculte.

Dupa ce au mantuită de mancatu friptură, Domnul nostru s'a dăsu cu apostolii in odea ce li se gatisseră Toderica rena-nendu singuru, a jocatul stos dupa obiceiul cu vatafulu, bându ce mai remasesse din vinul celu blagoslovit, a facutu pasiansu si-apoi s'au culcatu.

A dou'a dă sanitii calatorii adunandu-se in tinda impreuna cu gasd'a, Domnul nostru a dăsu lui Toderica: Suntemu pre-multiimi de primirea ce ni ai facutu si vremu să-ti resplătimu. Dreptu aceea cere-ni trei lucruri, ori cari vrei, si ti-le vomu da că-ci tota poterea avem in ceriu, pre pa-mentu si in iadu.

gustandu vinul: nu-mi spună că vrei să ne amagesci? i-a dăsu; vinul domniei-talle este forte bunu. Intreba si pre domniei-lui care cunoscă, adăuse, arretandu pre st. Pe-tru. Apostolulu sugendu unu pocălu strigă că inca de la nuntă din Can'a nu beusse asié vinu minunatu, si pofti pre gasda să-lu cerce. Toderica, care tote aceste le lăua de complimente, si-implu paharulu, dar remassee cu gur'a cascata candu se incredintă, că cu adeverată assemenea vinu bunu nu beusse de cindu era. Cunoscându deci, din minu-nea acestă si din vorb'a Apostolului infacișierea Mantuitorului, se scolă indată de la mesa ca unu nevrednicu de a mancă in as-semene compania santa, dar Domnul i po-runci să siedă la mesa si trebui să asculte.

Atunci Toderica scotindu din pusuna riu cărtile ce le portă totu-de-un'a cu ellu Domne, dăsu, să se castigă de căte ori vo-jocă cu cărtile aceste. — Bine, respun Mantuitorulu.

St. Petru, care era langa Toderica, i-a dăsu incetu: Nebunit'ai peccatosule! Ce-vieti'a de veci si ertarea fără-de-legilor talle!

Mai ai inca trei lucruri de cerută dăsu Domnul nostru.

Domne, urma gasd'a, fiindu că esti ad-de bunisoru, să, me rogu, ca cine se sui in perlu acestu-a, care umbresce usi-mea să nu se potă cobori de nu vor-ve eu.

Fia asiă, a dăsu Domnulu.

Audiendu-lu st. apostolu Petru nu mai potă rabdă, deci ghiontindu-lu cătu e potă cu cotulu: Peccatosu, nătingu si inde-retnicu, i-a dăsu, au nu te temi de iadul ce este gatit pentru nelegiurile talle? Cen-dicu-ti la stapanulu, unu locu in santul seu Raiu; mai ai inca unu lucru.

Te poftescu, dă-mi pace si-ti cauta d-treab'a domniei-talle, i respunse Toderic fugindu de langa Apostolu; si Domnul nostru intrebandu-lu care este a trei-a i lui cerere?

Asia vră, dăsu, ca cine se va pune pre-scaunesiul acestu-a de langa gur'a cuptorii

*) Din scrierile lui Constantin Ne-gruzzi. Volum. I. „Pecatele Tineretilor.“

alagerilor provoacă poporului să se alătură la partidul guvernului."

"Episcopulu gr. cath. Mihai Pavelu din Gherl'a e cunoscut și trece în tota țără de omu allu guvernului. Acestu-a încă vicariu Alessu fiindu deputatul dietalei și ocupatul locu în dreptă camerei, și numai singurul acestui impregiurări pot să-i mulțumească că astă-di este episcopu în Gherl'a."

"Episcopulu Caranzebeiului Popasu nu stă indreptul celorlalți ci și elu e pronunțiat omu allu guvernului."

"Astu-felii doi mitropoliti și 4 episcopi romani appartin astă-di decisiv partidei guvernului;"

"Dara e forte naturalu că și cei lății preușii grupati în giurul lor adera la partidul guvernului fiindu influențiați de episcopii lor sub cari substanță."

"Din acestea considerante au emis un mireni din manile episcopilor rolul de conducători. Preșa romana preste totu reproba tienută episcopilor, și acestea reprobări au sguduitu credința poporului romanu ce avea în episcopii săi."

"Prelatii dara professedia atari principie cari poporului romanu nu sile a potu face de alle sale."

"E faptu constatatu că intre astu-feliu de impregiurări prelatii romani nu mai jocă astă-di pre terenul politice role conducătoare și nici mai influenția asupră convingerilor politice a poporului romanu."

(Va urmă).

Affacerea Lamarmora-Bismarck.

Cunoscu lectorii nostri, declaratiunele Generalului italianu Lamarmora care nu prea erau totu în favorul Prusiei și mai personalu în favorul principelui de Bismarck.

Apoi interpellarea deputatului Mallin Ckrodt adresată d-lui de Bismarck. Responsul ce a datu principale de Bismarck că: „acesta accusatiune nu este de cătu ecolu unei infame clomnie, urdita în strainetate cu scopu de a înnegri reputatiunea sa.”

Dupe acestă generalulu italiano Lamarmora indignat de chipulu cum și-a manifestat indignatiunea principale de Bismarck publică o scrisore a comitelui Usedom, datată din 1. Iuniu 1866 care cuprinde lucruri forte categorice contră carorii negarea nu se scie pana unde poate ajută, fia acelui-a ce o face, și insu-si principale de Bismarck.

Ecea acum ce citim în „la Republique Francaise“ de la 2. Februarie :

Diarulu „l'Opinione“ din 29 contine urmatorii scrisori:

„lui, să nu se pota scolă pana nu vorbești eu.

Amin! disse Mantuitorii, și lăsându-i dinăuna buna se dusse cu apostolii.

Năpucasse bine celu de pre urma apostulu să passiesca pragul și Toderica vredu să cerco poterea cărtilor, chiamă pre vatafulu si se puse la jocatul stors. I batu totu cărtile de-a rendulu. Deci ne mai remanendu-i indoicela, se sui într-o Carrutia de postă și ajungandu la Iassi trase la celu mai bunu birtu unde nămăi celle mai frumose odăi. Indata ce veste sosirei lui să împrasciat toti tovaresii birbanterielor lui să alegări să-lu vedea.

Gădeam că te-ai prăpadit, i-a dissu Andronache Zimbolici: audissem că te-ai facutu seastru.

Asă este, respunse Toderica.

Ce dracu ai facutu de trei anni de candu nu te vedi?

Am petrecutu cu postulu și cu rogatiunea, fratilor! și ecea molitfele melle, adăusse, scotindu din pusunariu cărtile.

Totu au bufnitul de risu de responsul acestu-a, și totu au remasă cu ideea că Toderica și-a indreptat starea în țără straine unde, cum se vede, găsise nescăiva jocatori mai prosti de cătu acel cari veniseră să-lu veda și cari se uscă de doru să-lu pungească ca mai înainte. Unii acum și si assiediau la o mesa de jocu, dar Tode-

Florentia, 25 Ianuariu 1874.

Domnule directoru allu diurnalului „l'Opinione.“

Fiindu informatu de gravele accusații cari au fostu dirigate în contră mea în Cameră deputatilor din Berlin de la 16 Ianuariu și de cele lății accusatiuni respandite în urma intr'unu mare numeru de diurnale germane, te rogă să bine-văesci a publică în respectabilul D-talie diurnalul acesta declaratiune din parte-mi.

„Principale de Bismarck, apperandu-se de reprosiu, că s'ar fi gândit unu moment la cedarea unei bucăți ore-care de teritoriu germanu, ce i se addressă în siedintă de la 16. Ianuariu, afirma că acesta accusatiune nu era decât ecolu unei infame calomnie urdita în strainatate în singurul scopu de a-i înnegri reputatiunea sa. Daca lucrul s'ar fi opriu aci, responsul meu ar fi fostu forte lesne; fiindu că nu afirmaseomu nimicu, prin urmare și accusatiunea de calomnie nu potea să fie dirigată contra mea.

„In ceea ce privesc pe generalulu Govone, autorulu documentului care servisise de testu attacurilor lui de Mallin Ckrodt, toti acei cari au cunoscutu pe acestu generalu, prea de timpuriu rapitu Italiei și totu atât de renumitul pentru valoarea sa, cătu și pentru capacitatea și integritatea sa, sciu că daca a potut să se insile atribute du expressiunilor ministrului prussianu unu sensu care n'aveau, ellu era înse de sigur incapabilu de a schimbă cu vointă sa adevărul, și de a inventa și respandi calomnie în comptulu ori carui-a. „Monitorul Prussianu“ înse duce acum cestiunea pe unu teren cu totul altul. Este vorba de nota comitelui Usedomu, cu dată de 12 Ianuariu 1866. Daca accusatiunele ce mi se aduce aru fi adevărate, acestu documentu ca și celu-lalțe ce contiene cartea mea: „Pucinu mai multa lumina asupra evenimentelor politice și militare ale anului 1866,“ ar fi și ellu falsificat de susu pana josu. Si probă falsificării s'ar vedea din aceea că am schimbatu acea nota astu-felii încătu i-am schimbatu sensul cu totul. Decisul dar de a responde provocatiilor ne-audite alle marului cancelarii și alle pressei officiose germane, cu sanguele rece celu gasesc în sigurantă conscientie melle, me voi margini a reproduce aci integralmente epistolă particulară ce-mi scrise ministrulu Usedomu subliniindu partea ce lăsasem ușa din cartea mea, ca respectu pentru personă ce era întrinsă numita:“

Ecea întrigă scrisore:

Florentia, 12 Ianuariu 1866.
Prințul telegrafta sosită noaptea acestă,

comitele de Bismarck mi face cunoscutu că se acceptă la începerea ostilităților în puine dille.

In privintă affacerei ungare, „comitele Czaky, pe care mi-lu ai adressatu alta-data și pe care eu la rendul meu lu am recomandat principelui de Bismarck, s'a dussu în dillele trecute la Berlinu unde a gasit o buna primire.“

Comitele de Bismarck mi ordona că chiaru în acestu momentu să comunicu Excellentiei Văstre că guvernul este gata să da o diumetate din fondurile necesare pentru affacerea ungara și slava, daca guvernul italianu voiesc să se insarcineze de cea lăță diumetate.

Va fi necesitate:

1. De unu million de franci pentru începutu și penitru preparative;
2. De doue milioane pentru momentulu începerii campaniei efective din partea populaționilor în cestiune.

Ar căde dar, asupră fia-carui guvern respectivu, unu million și diumetate.

Comitele de Bismarck, în casu candu propositiunea ar fi acceptata de guvernul Italianu, spre a veni în ajutorul unei întreprinderi de unu interesu comunu ambelor țările, nu scie cum se facă se parvina la destinația loru aceste summe cu celeritatea necesaria.

Principale ar fi forte recunoșcătoru Excellentiei Văstre daca ea ar face să se plătescă avansul diumetă cuvenite Prusiei prin Tesaurul Italianu, și sunt autorizat în acestu casu, să promisiunea oficială de reambursare prin guvernul meu. Si fiindu că sunt, în cadrilateră atâtă regimenter croate, credu că ar fi de cea mai mare importanță daca am pot să reușim să isbuñescă o miscare de cea-lăță parte a Adriaticei.

Usedom.

Asia dar, daca asiu fi fostu eu promotorul insurrecției ungare, comitele de Bismarck nu s'ar fi planșu de mine Comitetul Barral, ceea ce rezulta din pasajul urmatorei telegramme din 13 Juniu:

„Pre de alta parte, nu-ți ascundu, asiu fi dorit să vede pre generalu Lamarmora acceptându combinaționă care, cu ajutorul catoru-va milioane date de ambele părți, ne ar „fi procurat o poternica insurrecție în Ungaria.“

La ceea ce respondea în aceea-si dî:

„Cătu despre Unguri, se pare că cei de la Berlin nu sciu că în Ungaria nu sunt mai nici de eum trupe, și că, prin urmare ea ar putea pre bine să se recole daca ar fi dispusa.“

Si daca asiu fi favorisatu insurrecția în Ungaria m'ar fi scutit de singuru de Notă lui Usedom din 17 Juniu, care avea de scop să-mi impună unu planu de campanie dictat de ungurii emigrati și fondat

celle proste și puse în locul loru pre cele blagoslovite. Ne mai cautandu la joculu seu fiindu securu că va să castige, începându la seamă pontatorilor sei, și i vediu că ambălu cu furatul și cu siulerie. Potea deci să li se urcă în cugetu curatul tote paralele, pentru că ei lu-saracisera pre dinsulu, și acum vedea că i-au fostu luatii banii prin insieriune și talharia, erau nu dora că sciau jocă mai bine său avușseră norocu! Sciindu-se pre sine cinsti și fiindu incredintat că ar se castiga și să se resbune, semănu puțina bucurie; aducându-si înse aminte de vremea trecuta și de cei duoi-spre-dice coconasi pre cari i-saracisse, și gandindu că poate numai acei cari se jocau cinsti, să cătu că ellu a fostu pricină poririi lor; una cătă i-a accoperit radiele de voia bună ce i se vedeau în facia și a oftat bătându tote cărtile pontatorilor sei.

In scurtu, în seara d'antaia Toderica a potrivită să castige numai atâtă cătu să platească mesă și chiria adăiloru pre una luna. Tovaresii sei cu buzele inflăte, au făgăduitu să vina a două dî.

A două dî și în dillele următoare Toderica a castigat una avere strasnică. Îndată s'a mutat de la tractiru într'unu palat mare, unde din vreme în vreme da băluri strălucite. Celle mai de soții cocone se sfătuiau pentru o singura ochire a lui, la masa avea totu-de-ună celle mai bune vi-

pe insurrecție, pe care eu am combătut-o în totu de-ună, după cum este cunoscutu de toti.

Si fiindu că acum în urma, daca trebuie să credu comunicatul Monitorului prusian, Germania ar fi întrebău pe guvernul nostru daca documentele ce am publicat se gasesc în casu acestu-a să se procede la confruntarea testului originalu cu presupusulă mea contrafacere, trebuie să declaru:

1. Că documentele în cestiune nefiindu hărțile de Statu, ci scrisori, avându unu caracteru privat și confidentialu, nu potu să se affle în ministerulu affacerilor străine;
2. Că dorindu, totu-de-odata, se facu posibile confruntarea la care „Monitorul prusianu“ pare că face apellu, la notarul D. Pierre Fratocchi, la biouroul său din România stradă Murat 20, unde voru fi vizibile pentru acel ce le voru cere, originale celorlalți două documente în cestiune, adică:

1. Scrisoarea particulară a comitelui de Usedom, cu dată din 12 Juniu 1866.

2. Raportul particularu allu generalului Govone din 3 Juniu 1866.

Facu acă depunere spre a responde unei accusații publice totu atâtă de gravă cătu și ne-acceptată, pentru că am necesitatea a me justifică naintea tierrei melle, unde toti, amici ca și adversari politici au avută incredere în loialitatea mea, totu astfel precum voru avă speru toti străinii cari cunoscu vîția mea politică.

Primit Domnule directoru, expresiunea profunde melle stime și a considerației melle, „Tromp. Carp.“

Alphonse Lamarmora.

Cameră deputatilor Ungariei.

Siedintă de la 14 Februarie 1874. — Presedintele deschide siedintă la 10 ore din dî și după aceea anunță următoarele petituni ale comitatelor Bihar, Zala, Borsod și a urbei Zelau în cauză arrondiri municipiilor; petituna comit. Turda pentru schimbarea procedurei la incassarea dărilor; apoi a comit. Borsod pentru largirea autonomiei municipiilor; a comit. Vesprim pentru înființarea unei bance naționale independente; mai departe petituna comit. Haller jun. care roga cameră, să facă atentu pre ministerulu de justiția, ca să se îngrijească mai bine de securitatea averii; în fine petituna tribunalului reg. din Tergu-Muresului pentru estradarea deputatului Ant. Beze.

Petitioni presentate prin deputati: Br. P. Sonnhey (relativ la întrebării fondului scol. și a israelitilor); Alb. Sachsenheim și Ant. Boer (contra arondării protecției a municipiilor); Ant. Zichi (pentru înființarea unui seminaru de rabinii, etc.

natie, și casă lui eră capista desfășarilor.

Dupa ce a petrecutu unu anu de dille, jocandu cu chipzuelă și servindu-se candu cu cărtile celor blagoslovite, candu cu celele-lalte, a otarit să-si resbune cum se cade, pungindu pre cei mai mari boeri. Pentru acostu sfersit, prefacandu în giuvaeruri cea mai mare parte din banii sei, i-a poftită a două dî după sanctul George la unu balu mare, care avea să se finesca cu unu bancu de celu mai zarife.

Accei ce n'aveau bani, au luatii cu dobândă de la jidani; cei-lalți au adus cu castigurile meselor ce le primiseră de cu sera, și totu ce mai aveau; Toderica i-a rasu pre toti și preste nopte să facutu nevedințu cu aurul și cu giuvaerurile.

De atunci a otarit să nu joce cu cărtile celor blagoslovite, decătu cu jocatorii cari jocau necinstitu, semindu-se în destulă de tare că să de peptu cu cei-lalți. A ambălu prin totu orasiele pamentului, castigându pre totindeni și cheltuindu pre ori-ce găsișă pre placulu seu. Cu totu aceste, aducerea-aminte a celorlalți duoi-spre-dice coconasi lu-superă neincetat și i învină totu placerile.

Intr'ună din dille otari să-i scape din munea, ori să se perda și ellu cu ei.

(Finea va urmă.)

**Supplimentu la nr. 10 allu „Federat.”,
cursulu an. 1874.**

aceea, din care, după experiențele facute numai în Germania, Suedia, ci și Anglia, a datu cele mai bune și neasceptate rezultate cari înălțarea cu totul întrebuintarea de petice la fabricațiunea hârtiei.

Cine a visitat Espositiunea din Viennă a potut convinge pana unde au mersu aceste nove cuceriri ale științei moderne.

Asta-di Germania numera mai bine de 400 aparate chimice de acesta natura numai după sistemul Vaelter, multe altele după sistemul lui Dressel și a lui Loe; cele din urma introdusse cu mare succuș în Suedia și Anglia.

Tote aceste sisteme însă se resumă în esența că se poate de multă materie din lemn pentru fabricațiunea hârtiei.

Productiunea asemenea este cu atâtă mai multă încurajată, cu cătă Anglia este unu cumpărator statoricu pentru materiile bruta, și tote fabricile acestor productiuni, cari lucrău mai înainte pentru consumarea fabricelor de hârtie locală, prin convenienția ce gasesc în preturile mari platite de Anglia, s'au vediutu impinsă a desvoltă această producție lucrându mai mult și separatu pentru exportul în strainetate, de unde decurgu nove venituri pentru tările cari le exportă.

Costul producției unui cantar de materie bruta se suie la 5—7 taleri, prețul valoare vendării este de 12—14 taleri. Prin producție susu arretei materiale, nu numai că producția hârtiei se desvola mai multă, nu numai că cea din urmă nu mai este dependintă de fostă și unică ei materie bruta: „peticele,” dar prin ea se valorifică înca mai multă lemnul, ceea ce pentru tără noastră, care are destulă abundanță în iemne molli, ar crea una nouă avută. Padurile de bradu voru augmentă în pretiu, proprietarii asemenea nu voru avea nevoie că să acceptă pana ce padurile lor voru ajunge vreastă seculară spre a le potă da exploatațiunii, ci și chiaru paduri mai tineri, numai abundante în cantitatea lemnului, voru contribui și elle la augmentarea venitului moșiei.

Acoste disă, nu potemă de cătă să lădămu guvernul pentru încurajarea ce voroiesc să facă industriei naționale, și sperăm că D-nii deputati se voru grăbi a asigură unu nou ramu allu industriei, care este chiamat a deschide noue sorginte de avută națională.

I. B. Brocineru.

Installatiunea noului Episcopu Mironu Romanu.

Diua de 2/15 Februarie, a. c. fu pentru credintosii eparchiei Aradane adverata dî de bucuria și serbare!

La 10 ore, dem. campanele catedralei anunță intregului orașu că — noului Episcopu a plecat la st. Biserica; prete cătăva minute unu banderiu compus din junii romani, cu flammure naționale încunjurandu carretă episcopală între viuile urări de „se trăiesc” soșescu la biserică; Pr. S. Sa Dlu Episcopu în sociu de mandatarul metropolitan descalca, — la usile bisericii lu-binevenetă clerusul în ornate sante imbrăcatu, era credintosii adunati cu „să trăiesc!” conductul se pună în miscare, în cea mai esemplare ordine passiesc pana la st. altariu, noului Episcopu este petrecut de ochii toturor, unu adveratu momentu serbatorescu. Față cea cuviosă și serina a Ilustratiatei Salle este cuprinsă de adverata pietate creștină; întregu publicul se sente adancu miscatul, Episcopulu împarte binecuvintarea Sa Archicresca credintosilor, după care îndată se începe imbrăccarea.

Aproape de scaunul episcopal este aredicata una tribuna, înaintea ei una mesută pre care se vede Diplom'a Majestăti Salle și Grammat'a Metropolitană, cu care se investesc noului Episcopu. Una voce sonora și adancu miscatoria se audă, este a mandatarului metropolitan a Prea Coviosei Salle Dlu Archimandritu Nicolau Popa, D-Sa facandu istoricul si areandu fasile prin cari a trecutu sânta maică

nostra biserică, descriindu cu colorile celor mai triste perderea Episcopatelor Oradei, Ienopolei, Temisiorei și a vechiei Episcopii romane din Lipova, ni spune că în mediul negrului intunecu ni-se areta unu allu doile Moise care precum celu dantău a desecat apă asiă și acestu-a, nu apă ci velul cellu negru și grossu allu negurei; și acestu-a este de fericita memoria Andrei Bar. de Siaguna Metropolitulu românilor de releg. gr: or: — Ellu ni-a restituit Autonomia nostra bisericesca. Ellu a assudat dî si nopte pana ni-au recastigat toate drepturile nostre bisericesei asia precum adi le avem, de alle lui fructe avem a ne bucură și cu occasiunea acestă. Prea demnul oratore vorbesc aproape una ora intreagă fiindu ascultat cu încordata atenție. In fine anunță că se simte fericiu că este încredintat din partea Pr. S. Salle, a Metropolitului cu introducerea solemnă a noului Episcopu în Eparchia Aradului. Se dă către scrisori Metropolitului prin care se numesce de mandataru, prin Archidiaconulu și profesorulu de teologie Dlu Puscariu, urmedia către Diplomei imperiale prin Protosingelulu Andrei Popa, după care Dlu Puscariu cătescă grammat'a Metropolitană, era mandatarul introduce în scaunul Episcopescu pre Pr. S. S. Dlu Mironu Romanu, și intercandu-se către credintosii adunati dîce cu adverate cuvinte insufletitorie, ca să ne bucurăm dî în inima că pre scaunul Episcopescu allu Aradului s'a alesu nu străinu, ci unu adveratu și iubitu și dulcei noastre națiuni romane, de la care avem să acceptam cele mai mari folose pentru promovarea causei noastre bisericesci scolare și fondationale. Prea Cuviosu Sa Dlu Archimandritu Popa prin allocutiunea și portarea sa au cucerit inimile toturor arătanțu-se demnă invetiacellu allu marelui Andrei.

Dupa totu aceste nouă introducere Episcopu tines primă sa cuvintare din scaunul său Episcopescu și dîce între altele că este adancu petrunsu de marea și greuă misiune ce se pune pe umerii săi cu occasiunea acestă, dar se increde Divinei Provedinție care la urmatu si scutită sub totu decursulu vietii; promite serbatorescă că va lucra pentru consolidarea instituțiilor noastre bisericesci și scolare, roga pre credintosii săi că asemenea cu înprumutata iubire sălu sprințescă și ajutării intru tote. De însemnatate mare sunt cuvintele Pr. S. Salle candu amintescă că se punem totu trudă și ostendă pentru îmbunătățirea stării preutești cari sunt primii factori ai dezvoltării noastre naționale. Să collocă la organizația Teologiei și preparandiei, și pentru înființarea scoelor, era aceste ce le avem să le sustinem și sprințim pastrandu-se caracterul național confessionalu.

Frumosse și de sperantia mare în viitorul cuvintă audfram cu acesta occasiune din gură Pr. S. Salle; deoarece ea tote cele audite înca în vîția se le potă pune în lucrare deplina.

In data se începe st. missa pontificandu Pr. S. Sa Dlu Episcopu cu numerosu cleru assistente. Missa dură pana la 2. ore; de facă a fostu multime de omeni din provincia, asemenea oficialii comitatensi și cei din corpul militarescu. La 3 ore s'a tenu tu prandiu în curtea Episcopescă, la care n'a lipsit voia bună și închinari intru sanetatea demnitariului.

Inchiaiu poftindu Pr. S. Salle nouhui Eppu multi fericiți anni de parintescă guvernare!

m.
mortii donatorului, în refrigeriul suffletului acestuia, să servescă 2. st. liturgie; — Subscrivă ca fiu, și executorul testamentului parintelui meu, — din considerație că, precum sciu, la cele mai multe biserice donate, nu se tiene contu de intenție fundatorului, — și condițiile puse nu se observă, — respective: liturgie comisă nu se servescu, — mi tiene de conștiința datorintă a rogă atenția respectivelor Dni preuci, asupra lassamanului donatorului, și totu-odata a legă de suffletul acestuia a servirea celor 2 liturgie, la timpul, și pentru onorariul sciu, — prin care mi-am salvat consciinția, și mi-am implinitu datoriile ce aveam către neuitatul meu tata.

Ioanu Moldovanu,
controllorul la perceptoratul de Sîmleu.

Suntemu rogati a publică urm. anunciu:

A essită de sub tipariu „Annuario officialu allu Romaniei” unu volume de lussu în 4° de 300 pagine cu fotografii II. LL. domitorulu și domn'a, cu una chartă a Romaniei și unu planu allu urbei București. Coprinde: unu calauză allu Romaniei, unde se gasesc reunite datele etnografice, statistice, istorice, limbistice și pitorescii cele mai complete, precum și adressele toturor demnitărilor și funcționarilor superiori ai Statului și toturor banchiarilor, comercianților, avocatilor, mediciilor, inginerilor, arhitectilor, proprietarilor din București și din tote cetățile principale.

Depozit generalu la Szöllösy et Gräve, Callea Mogosie 40, în București.

Fridericu Damé,
direct. diarului „La Romanie,”
Str. Carolu I. 14.

București. In urmarea violintăi opoziției a Camerei, guvernul reușește (desistă) dela art. legii comunale după care strainilor s'ar incuviință drepturi electorale communale în portile Dunării. Ministrul lucrarilor publice prin scriitore cercularia li reamintescă ambelor direcțiuni de calle ferrata că la 5 ani după deschiderea călăilor călătoriștilor d'in officiaii călăilor ferrate trebuu să consistă d'in Români.

In 10. februarie st. n. D. Ios. Jooris consiliariu de legatiune, aginte diplomaticu și consule generale allu Belgiului fu primitu de domitorulu Romaniei, în audiencia officiale. D. Jooris remise domitorului, incongiuratu de casă sa civile și milit. și în prezentă dlu ministrul allu affacerilor straine și răsăritile cari l'acredita la curtea din București în calitate de agiute diplomaticu și consule gener. Cu aceea-si occasiune nouhui consule depuse în mană domitorului Romaniei și una scriitore autografa a regelui Belgorod, către In. Sa.

București, 17 febr. Senatul, după viue discussiuni a supră proiectului de lege pentru modificarea codicelui penal, — luarea în considerație o primă cu 39 voturi, contră 28.

VARIETATI.

(Balulu rom. în Buda pestă.) Cumca și în annulu acestuia s'a arrangiatu balu românescu în capitalea tărîi ungurești, despre acestă onorab. publicu cetitoru de prin provincie are déjà cunoscinta și pentru aceea va acceptă ore-cum cu împaciintă, său mai nimerită, cu nerabdare, ca se affle că va despre decursulu și successulu acestu balu. Ne grabimă deci să satisfacă după potintia și acestei juste aspetări; înse din capulu locului premitemu, că nu vom face una recensiune detaliata, pentru că din esperintia scimu, că ori și cătu de pre largu s'ar occupă omul de asemenei lucruri delicate, i este cu nepotintă a face pre placu la toti și la tote. — Balulu s'a arrangiatu — precum se scie — în folosulu societății de lectura „Petru Maior” și s'a tenu tu, în seră de 12 spre 13 Fauru, în elegantă sala din mările hotelu „Hungaria.” Joculu se începă cam pre la 10½ ore, adeca îndată după sosirea patroșnessi balului: domn'a Elena G. Macioni, carei stimatul nume este deja bine-cunoscute publicului român. „Ardeleană” i se dede primă onore; înse îndată ce parechile incepura a undulă prin sală lustruită după tacturile nimerite ale musicii militari, — observaramu numai decătu că dieu „Ardeleană” nu prea e bine dispusa, căci pre langa formă ei originale i mai lipsă inca si focul co caracterisedia. Precum ne-am informatu, caușa acestei indispușetări ar fi dă se astă in pucină ei sympathia facia de pucinu amabilă „Hungaria,” dar mai verosu facia de si mai pucinu dragalasiu nume „Budapestă.” Inse cu tote aceste „Ardeleană” nostra avu atâtă taria de sufflet, de si-jocă rolul pana în fine cu destulă demnitate. „Romană” inca si-a avutu rolurile sale, si de si e sora dulce cu „Ardeleană”, totu-si parea a fi mai pucinu susceptibila, mai pucinu accessibila de sentimentale sororei sale. Si precum ni se spune caușa acestei diferențe ar fi eroșcerea. Ardeleană a capetă una crescere mai tiernărescă, ceea ce se vede si de acolo, că ea si astă-di petrecă mai vîrtoșu pre la sato, și astă pucinu se pricepe la appucaturele urbane, artea dă-si ascunde sîntemintele ca n'a inventiat-o, ci este dedită a da expresiunile dororii său bucuriei animăi sale prin totu feliul de versuri, pre cari cu voce înalta le respică, și incătu de exemplu după cuvintele: „Mandra, sprancenele tale, multu-si facute cu calu; candu le ureci si le cobori, prin trupu me prende fiori” nu-ți mai ramane nici umbra de inoiela despre ceea ce semte animă voinicului care le exprime. Din contra „Romană” este crescută la orașu — si, dacă nu ne înșiplămu, chiaru la Brasieu — pentru aceea ea are multă deusteritate in affectiune si cochiata, apoi este si mai pretensiva, si că se potă fi totu-de-ună eleganta, are mare inclinăție spre lucru, dă multă pre moda si nu prea multă si-bate capulu a se cunoscă pre sine, căci momentulu pentru rapirea Sabinelor de multe ori degeneră într-o simplă promenadă. — De altminterea „Romană” nostra a facut onore balulu roman; chiaru „Quadrillulu” francesc, rivalul ei celu mai poternicu, de astă-data a trebuitu să ceda si să-l lasă ci triumfă. De si publicu a fostu mai pucinu numeroșu ca in anii trecuti, totu-si balulu a successu preste acceptare bine. La succesiunii splendidu allu balului a contribuitu multă si annulu acestuia, marea familie Br. L. Popu, Mihali, Stupa, Babesiu, Cimporeanu-Alduleanu, Nedeleu, majorul Trapsia cu prea amabilă sa socia, capitanul Voronie familiă Utasy, s. c. l. Jocatorie au fostu, ce e dreptu, cam pucine, înse care de care mai eleganta, mai grădisoa, mai... mai — amabilă. Căte Eugenie, Aurelie, Elene, Maritie, Alessandrine, tote regine — firește alle balulu. Dintre nobilii straini avem dă însemnată, pre langa deputati nat. serbi si pre vestitul d. ministru Szapáry. — Intre semnele esteriore, cari dovedau caracterul curatul român allu balului, mai pre susu de tote este de însemnată ordinea jocurilor pentru dame. Loculu „Columnei lui Trainu” din annulu trecutu lu-occupă annulu acestuia „Sabiă lui Mihai” in tricolori naționali; pre una lature a acestei sabie era imprimat cu litere de aur „Balulu român. 1874.” era pre cea-lalta lature, într „Calugarenă” si „Alba-Juliă” — „Ecca sabia lui Mihai.” Cătra manunchiu teacă se deschidea si arretă jocurile după ordinea lor successiva. Dupa tote aceste potemă inchiaia cu satisfacție, că balulu român in Budapestă a successu cătu de bine si in annulu Domnului 1874,

(Procesul unu i costumul.) Luni s'a tratat înaintea trib. secția II unu frumosu procesu pre care nu ne potemă opri de a-lu comunică lectorilor si mai cu sama lectorilor nostre: domnisoră L., I... chiama pe croitorul Haim Hersman si i dă una rochia trenante ca să-i-o prefacă in costum. Croitorul i respondă că matră n'ajunge asiă cum o pretinde se fia. D-r'a ince voiesc să aiba cu ori-ce pretiu unu costum din acă rochia, si deci croitorul se decide a-i satisfacă placerea cum va potă mai bine. Dupa cătăva dille costumul

e gata, dura ellu nu place d-rei, si prin urmare se oppune d-a platii croitorului. Aceasta reclama la judele de pace respectiv, care condamna pe domnisor. Nemultamită cu otarirea primei instantie, d-sa face apel la trib. unde se aduce si d-n'a Malvin'a, croitoress'a, ca experta. Domnisor'a L... I... este nevoita a se desbraçă chiar in camer'a de deliberatiune, de rochi'a sa sia imbracă costumulu pentru ca expert'a să se pota pronunția in cunoscintia de causa. Opiniunea d-nei Malvin'a este, că dintr-o rochia lunga nu se poate face unu mai bunu costumu. In conscientia, trib confirma otarirea judeului de pace si d-r'a L... I... remane se platesca croitorului, dupa ce a avutu desagremantul a se desbraçă si imbracă in tribunalu. (Curierulu.)

(Budapesti Közlöny). Prin ordinatuna ministerului de justitia, dñariul officiale de Budapest'a, va servi de aici inante ca organu si pentru publicatiunile tribunelor d'in Transilvania, prin urmare foia off. Transilvana va incetă.

(Multi amita publica). Societatea de lectura a Junimeei romane studiose la academ'a si archigimnasiulu de Oradea-mare, la 26 Ianuariu, a. c. avendu onorea a binevenită pre noulu Episcopu Pr. S. Sa Ioanu Olteanu, si ca patronul seu a-i presentă una oda tiparita pentru occasiunea instalatiunei, a primitu cu multiamita fiesci in donu una suta forinti v. a. si celle mai firme assigurari pentru parintesc'a ingrigire si patronare a acostei societati.

Societatea si-implinesce celu mai sacru obligamentu, candu vine cu bucuria a-si da in publicu espressiune multiamitei fiesci si a recunoscintiei viue pentru generosulu patronagi si fapta nobila a Pr. SSalle si a le accentua cu dreptu cuventu inantea onoratului publicu romanescu ca modelu de generositate si liberalitate esemplaria. Pentru Societate: *Juliu Pappfalvai* conducatoriu, *Zacari'a Rocsinu* not. corresp.

(Numire) Michailu Cosm'a, vicenotariu la judecator'a d'in Beiusu este numit ușescutoru la judecator'a cercului totu acolo.

(Comunitatile) Alsó-Répa si Liget escorporate de la officiul cercului de contributiune d'in Teaca se incorporara la off. cerc. de contrib. d'in Reginulu s.

(Pentru orfanii de colera) Zelosulu pretore in Boccea-r. (comit. Carasiu). D. Stefanu Antonescu, au tramsu era la guvern 20 fl. pentru orfanii amintiti.

(Officiul reg. de posta in Zam'u) se suspinse pre unu timpu, la 9. febr. communitatile cari se tineau de acestu officiu: Almasiellu, A. Salisce, Bradicellu, Brassieu, Bursucu, Corbi'a, Godinescu, Glodu, G. Ghilesei, Ilteu, Corbescu, Micanescu, Ober'sia, Petrisiu, P. Salisce, Paganescu Posiog'a, Rosi'a, Salciv'a, Tocu si Zamu, se incorporara la offic. postale de Soborsinu.

(Episcopatul romanescu gr. or. de Caransabisin) se va transpunere la Timisor'a - asiā scrie „Temesy. Ztg.“ - Effectuandu-se acest'a, atunci communitatile rom. d'in comitatele Timisiu si Tortalu cari de presentu se tienu de dieces'a Aradului se voru tine de ici inante de juridictunea Episcopatuui rom. de Timisor'a Assemone si preparandu si institut. teolog. se voru transpune la Timisor'a.

(Bibliografia) D. Simeone Fl. Marianu publică la Cernauti una collectiune de „poesie popor. rom.“ Opulu intregu va fi de patru volume, d'in cari celu I. apparutu dejă (se vindu cu 1 fl. 10 cr. v. a.) cuprind „Ballade“ (Cantece betrancesci) allu II. va cuprind „doin'e“ si „hore“, allu III. „satire“ allu IV. „Des canentece“ si „Vragiture“ (formule de farmec). Este de prisosu ca se recomandămu laudabil'a intreprindere a Dui Marianu, prin care dsa face mare servitu literaturi rom. - reproducemu totu-si cuvintele bine sentite ce diariulu de Bucur. subaduge anunciuui „s'a dñssu adese ori, că cea mai buna parte a istoriei unui poporu este in istori'a sa, precum cea mai buna parte a vietiei unui omu este in inim'a sa. - D. Vasil. Ale sandri au facutu la timpulu său mari servitie tierrei salle publicandu balladele si cantecele popor. culese in Romani'a. De

atunci acestu soiu de lucrari se immultira si asta-di literatur'a popor. rom. se inavuif forte. Ea inse nu va fi completa decât nu mai dupa ce se voru fi culesu tote manifestatiunile suffletului poporului sub formele salle celor desfătorilor si native cari nascu in orele fantasiei salle, precum florile cam-piloru nascu spontanu sub desmerdarile zefirului. — Collectiunea Dui Marianu con-tiene eschisiv cantecu adunate in „Bucovina“. — „Spre acestu scopu, dice D. Marianu, adese ori am intrat in modestele casutie alle Romanilor tierrani d'in Bucovina spre a adună poesi, fabule (povesti), tradituni, datine,“ etc. — D. Marianu a fostu ajutat la culegerea acestor balade prin studintii rom. Pridie, Dubău, Prelipceanu, Spănu, Tomoaga si Turtureanu.

Sciri electrice.

Paris, 15 febr. „Monitoriulu“ in-tr'unu articlu despre calatori'a imperatului Austriei la Petropole reamintesc că intrevederile anteriori alle suveranilor aveau scopulu d'a arretă, că d'insii nu voru parteni unu resbellu de resbunare contr'a Franciei. Acum inse, pare că Prussi'a este mai plecata a provocă incurcature decât a le inlatură. Austria si Russi'a au vrutu se arrete că elle nu voru incuragiă assemene plecari si că elle, chiaru ca si Franci'a, dorescu pacea. Apoi inchiaia. Noi, vrendu resbel-lulu, n'avemu să sperămu a gasi aliiati, éra de vremu să padîmu strinsu pacea si vomu incungură totu ce ar pote-o compromitte, atunci Franci'a si va avea alianta tota Europ'a.

Paris, 14. febr. „Journal de Paris“ intrunu articlu presupuse posibilitatea că principale Napoleon se va allatură aderintilor septennatului, — la ce principale respusne: „respectul către numele meu, tota couvicijunea victiei melle si ingrigirea mea pentru adevăratale interese alle tierrei me rprescu a me de-chiară de aderinte allu unui gvernul ce nu este pusu prin voint'a directa a poporului; septennatul trebuie să se basiede pre dreptulu suffragiului universale.“

Petropole, 14. febr. Imperatul Austr. cercetă adi dem. mormentulu imperatului Nicolau si depuse pre ellu una cununa de dafini (lauru) apoi merse a vedé pre toti membrii familiei imp. russ. pre principii straini presenti si pre solii poterilor straini accreditati la curtea de Petropole.

Petropole, 16. febr. Eri sera la 6 ore prandiu de gala. — Imp. russ. salută pre imp. Franciscu Ios. cu unu toastu, dandu spessiune bucuriei salle si acceptarii, că „amiceti'a ambilor monarchi cu imp. Vilelmu si cu regin'a Victori'a (pronunciandu numele reginei, tiarulu se inchină către principale de Wales, care multiam.) d'impreuna, va padî pacea lumiei.“ — La acest'a imp. Franciscu Ios. respusne „petrunsu de multiamire pentru amicabil'a primire, ce am gasit aici, consemntu cu sinceritate imperatului meu amicu, inchinu pentru sanetatea imperatului, imperatesci si a tota famili'a imper! Domnedieu să-i binecuvinte!“

Petropole, 16. Principale Arturu (d'in Anglia) au plecatu. — Generalulu Lüders au morit. (Cunoscutu si aici d'in campania de la 1849.)

Sabiu, 16. febr. Comitele sassescu Conrad opri discussiunea a supr'a ordonatiunii ministrului de interne, d'in asta causa 34. deputati sassesci presen-tara protestu, dupa care comitele inchise periodulu sessiunei universitatii sassesci

Deputati romani si magiari nu se alla-turara protestului.

Vien'a, 16. febr. Renumitul profes. de la facult. medic. si consil. de curte Hyrtl, fu pensionat d'in respectu sanitariu.

Berlin, 16. febr. In sied. de asta-di toti deputati d'in Alsaci'a-Lotaringia (parte dismembrata a Franciei) si-ales-sera loculu in drept'a estrema langa mes'a consiliului federal, siepte insi sunt preuti.

Berlinu, 18. febr. Diariulu „Nordd. allg. Z.“ (organu officiosu allu lui Bismarci) polemisandu in contr'a dñariului francesu „Assemblée nationale“ argu-mentedia că neci una potere nu pote pretinde dreptulu de protectiune in Orientu.

Constantinopole, 18. febr. Re-activarea lui Mahmud pasi'a este proba-bile. Intregu cabinetulu stă gata a se retrage. Solii poterilor straini se ab-tienu de totu ammesteculu.

London, 18. febr. Regin'a au pri-mitu demisiunea lui Gladstone. — D'Israeli pleca asta-di la Windsor (re-siedinti'a reginei). Intrarea in cabinetu a lui Salisburg se crede ca sigura; intrarea lui Cairn este dubia.

Vien'a, 17 febr. Diariulu „Pres-s'a“ anuncia că imprumutulu de note austriacu face nu 70 ci numai 50 mil-lione nominalu. Cursulu nu este sub 67. — Pentru summ'a restante (ca la 45 milione) este probabile unu impru-mutu de argintu.

Revist'a commerciale de septe-mana.

Budapest'a, 17 Fauru. Mai inainte da vorbi despre referintele commerciali, avemus se insemnămu in scurte cuvinte starea pre-sta totu a temperaturoi. In decursulu sep-temaniei trecute amu avutu parte de unu geru uscatu insocutu de unu vntu aspru, asiè incătu tota lumea oredea, că semena-turele de tomna, cari in celle mai multe parti alle Ungariei sunt lipsite de accep-rementulu caldurosu ce-lu dà neu'a, voru si espuse la una grea tentatiune. Dililele prime alle septemaniei currinte mai alunga incătu-va ingrigirile, că-ci de eri incoce ne bucurămu de unu tempu nu numai molle ci chiaru caldurosu. Pamentulu a inceputu a se desgheti si ploia calda ce inca de asta nopte curge neincetatu pare a-i reim-prospeta poterile si a-i redă viet'a de primavera. Cu tote aceste ince agricultorii se temu, că aceste estreme — candu prea rece, candu prea caldu — potu să aduca si estu-nu mai multu reu decât bine.

Tergulu cerealeloru a decursu septeman'a trecuta preste totu bine; concorrenti'a cum-peratorilor n'a fostu prea mare, ince cu tote aceste s'a vendutu:

Grâu 60 mii contenari marfa interna si 20 mii marfa de Poloni'a. Preciurile 8 fl. pana la 8 fl. 10 cr.

Secara, marfa curata, s'a vendutu vre-o 8000 mertie cam cu 5 fl. cent. vamalul.

Ordiu, calitatea fina a lipsit aproape cu totulu, calitate de mediulocu s'a ven-dutu abie 10 mii de mertie. Marfa de Romani'a si Turci'a s'a vendutu in mare can-titate, in termeni de primavera, dupa greu-tate, de la 65—70 pndi cu fl. 3.60—3.90.

Cucurudiu s'a vendutu la consumatorii cam 15 mii centenari; cu terminu pre Maiu—Iuniu, marfa de Banatu fl. 4.95. pana la fl. 4.97 1/2 cr.; marfa de Romani'a fl. 4.85 centenariulu.

Ovesulu a fostu bine cautatu; s'a ven-dutu vre-o 20 mii mertie; in terminu de primavera s'a vendutu mari cantitati cu fl. 2.32, per 50 pndi vienesi; numai pre Maiu—Iuniu s'a vendutu 30 mii mertie cu fl. 2.47 1/2.

Farina, calitatea fina si de mediulocu este forte slabu cautata; vendiarea se re-

stringe numai la nrui 7 pana la 9. Nutre-tiele se cauta tare, ince magazinele de te-ritorie dñe sunt desiertate cu totulu, din care cauza preciul se urca necontenit.

Preciurile notate ale farinei sunt: nr. 0. fl. 16.30; nr. 1. fl. 16.80; nr. 2. fl. 16.30 nr. 3. fl. 15.30; nr. 4. fl. 14.30; nr. 5. fl. 13.30; nr. 6. fl. 11.60; nr. 7. fl. 10.70; nr. 8. fl. 10; nr. 9. fl. 9.20. — Territie fine fl. 3.20, celle dure fl. 3.10.

Fructele cu postaia. Sementia de canepa, care lipsesc, se platesc bucurosu cu fl. 4.25 per 60 pndi vienesi. — Meiulu (malain) 82 pndi vienesi fl. 5. — Passatu fl. 8.15 cent. vam. — Macu suru fl. 12.75 merti'a. — Fasole fl. 5.50 pana la 6 fl. cent. vam. — Lintea fl. 6.50 pana la fl. 7.50, Mazarea fl. 6.50 cent. vam.

Lana. S'a vendutu cam 6—700 cen-tenari si adeca dupa tunsatura cu 85—104 fl. — Lana spalata fl. 155—160 cent.

Porci sunt tare cautiati, ince nu prea sunt la dispusetiune; lipsa se semte pre dî ce merge. Preturi notate: porci de tierra de 240 pan la 250 pundi 35—36 cr.; peri 36., marfa de esportu 37 cr. Cucurudiulu de Banatu 3 fl. 70 cr. cent.

Unsore de porcu, marfa de orasii fl. 39.—40 fl. fara butoiu, si 41—42 fl cu butoiu cu totu. Marfa de tierra fl. 38.50, americana 34—35 fl.

Clisa (lardu slanina) fl. 34—35, afu-mata 38—40 fl.

Seu pucina vendiare fl. 26—27.

Prune s'a cumpăratu căteva sute centenari pentru esportu; marfa de Bosni'a 23 fl. marfa de Serbi'a in saci fl. 22.50.

Zaharu rafinatu. Acestu articlu de commerciu fu tare cautiati in tempulu din urma. Provisiune nu prea este, ince in currendu lacunile se voru implie prin nouu importu. Preturiile, dupa calitate de la fl. 26.50 pana la fl. 28.50.

In miere, cera, gogosie, petra de vinu, sementia de trifoiu si lictariu de prune nu s'a facutu vendiare mai remarcabile.

Spiritulu inca a fostu pucinu cau-tatu; metoda noua s'a vendutu la con-sumatori cu 63, era marfa de trevere (dro-sde) cu 66—67 cr.

Olieu de napi indoit u rafinatu s'a vendutu pentru consumtione cu 20 1/2 fl., simplu rafinatu cu 17—18 fl.

Petroleu, cu redicata la gar'a de aici fl. 12 1/2%, cu butoiulu fl. 13 1/2%.

Pei lucrate. Preciurile moderate de mai multe se sustin si nu este temere de reducere, pentru că nice productiunea intera nu crește, era importulu a incetatu aproape cu totulu. Preciurile notate: Pelle grea 100—104 fl., usiora 95—100 fl. centenariulu. Tertie de 20—24 pundi 103—105 fl. tertie americane 90—95 fl. — Pei de vacca argasite 130—145 fl., calitate mai fina cu 10—15 fl. mai scumpe, per. cent.

Pei de viciu argasite fl. 195—140; de lustruitu, calit. II. 255—265 fl. dto. calit. I. 280—285 fl. — Saffianu, dupa calitate, de la 95—115 fl.; pei de ciapu 215—220 fl. centenariulu.

Sifilitic'a si impotentia, fiu vechie său de currendu naseute, se trată dupa metodulu homeopaticu de Dr. I. Ernst, Pest'a, strad'a Idoliilor nr. 6., etajulu II., usi'a nr. 15.

Acstea morburile se trată a dese ori in modulu celu mai usioru cu doze mari de iodu si argintu viu, si acesta se face numai spre ajungerea unui rezultat momentanu. Pacientii vindecati in modulu acestor voru cădă mai currendu său mai tardiu in morburile cele mai infrosciate, incătu in aduncele betranetie voru avé, dorere, a suferi greu de consecintele acestei tratari usioare si superficiale. Scutu contra acestor felu de boala ofere metodulu de tratare homeopaticu, care, precum este cunoscutu, nu numai că vindeca dorerile celor mai invechite, ci efectulu lui este asié de binefac-toriu, incătu nu lassa nice cea mai mica temere de urmări relle. Diet'a ce se va prescrie este simpla si usioru de tienutu.

9—12